

[Handelsministeren.]

sal høj Diskonto og med Kreditindskrænkninger, der vil lamme Erhvervslivet og være til lige saa stor Skade for Handelen som for de andre Erhverv. Om man kunde faa en rent øjeblikkelig forbigaaende Fordel herved, har ikke noget at betyde i denne Forbindelse.

Den ærede konservative Ordfører (Hendriksen) spurgte mig, om jeg vilde fremsætte Lovforslag om private Folks Forpligtelser i Guld; jeg forstod, at det ærede Medlem vilde afæske mig en Udtalelse om, hvorvidt jeg vilde fremsætte et Lovforslag, hvorved den saakaldte Guld klausul kunde hæves. Det kan jeg ikke sige noget afgørende om. Spørgsmaalet er under Overvejelse, men det er et særdeles vanskeligt og indviklet Spørgsmaal, som berører mange Mennesker med højst forskellige Interesser. Jeg kan kun sige, at jeg sympatiserer med Tanken om at komme bort fra Guld klausuler, fordi jeg ikke skønner, at de er retfærdige, at man kan øve Ret og Skel ved Opretholdelsen af dem, saaledes som Forholdene har formet sig i de sidste Aar og navnlig de sidste Maaneder. Det er jo en kendt Sag, at selv Lande, som vi for et Aar siden ikke tænkte os Muligheden af vilde forlade Guldstandarden, ikke blot har forladt den rent teknisk, men ogsaa faktisk og paa en saadan Maade, at det endog, saa vidt mig bekendt, er blevet paa budt dem, som havde Penge til gode paa den Maade, at de kunde gøre Guld klausulen gældende, overhovedet ikke at tage Forbehold ved Betalingen; Guld klausulen var saa aldeles afgjort ophævet.

Hvorledes dette Forhold nu vil udvikle sig videre i Fremtiden, kan ingen have nogen afgørende Mening om; personlig er jeg af den Opfattelse, at i det lange Løb vil Forholdet blive utaaeligt for alle dem, der gør Forsøg paa at hævde Guldstandarden. Forholdet mellem Vareværdierne og Pengeværdien kan ikke opretholdes efter de gamle Former. Hvad enten man synes om det eller ikke, bliver man nødsaget til at rette sig efter Livets strenge Paabud om at tage andre Hensyn, end man i tidligere Tid tog i saa Henseende.

Det ærede 4de tingvalgte Medlem (Villemoes) udtrykte den Opfattelse, at det ikke mere var de valutamæssige eller beskæftigelsesmæssige Hensyn, der særlig kunde komme i Betragtning, men derimod naturligvis de handelspolitiske, som vi jo under ingen Omstændigheder kan komme udenom, saaledes som vore Forhold er. Men jeg maa absolut hævde — det fremgaar for øvrigt af, hvad jeg allerede har sagt — at Foranstaltninger, enten paa den Maade,

som her foreslaas, eller paa en anden Maade, nødvendigvis maa haandhæves her i Landet, hvis man ikke vil lade Valutakurserne tage saadanne Former, at vi er ude af Stand til at kontrollere dem. Ogsaa rent beskæftigelsesmæssigt er det nødvendigt at have regulerende Foranstaltninger, netop fordi der er en saadan Overflod af alle mulige Varer, ikke mindst færdige Varer, rundt omkring i Verden, at disses mere eller mindre frie Import til vort Landomraade utvivlsomt vil øge Arbejdsløsheden i overordentlig høj Grad.

Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Stein) fremsatte ogsaa Indvendinger mod Lovforslaget og hævdede det samme Synspunkt: at Valutaspørgsmaalet ikke havde afgørende Betydning ved Bedømmelsen af, hvorvidt Lovforslaget er nødvendigt eller ikke. Jo, der er tre Ting, der afgjort kommer i Betragtning her — Faktorernes Orden er ganske ligegyldig: det er de valutamæssige, de beskæftigelsesmæssige og de handelspolitiske Forhold; alle tre Faktorer er jo ogsaa nævnt i Lovforslaget som det, der danner Grundlaget for de Overvejelser, der har ført til Lovforslagets Fremsættelse.

Der er talt om — jeg tror, det var det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Stein) —, at man burde foretage visse Ændringer i Lovforslaget, og navnlig burde man ændre det paa to Punkter, forstod jeg, nemlig saaledes at § 7 kom til at indeholde Bestemmelser om en positiv Afvikling, og saaledes at der blev givet Adgang til at opløse Varer paa privat Frilager i Københavns Frihavn. Hvad det første angaar, maa jeg bestemt hævde, at Lovforslagets § 7 har faaet den rigtige Form, og hvad Frilageret angaar, maa jeg fremhæve, at af rent praktiske Grunde er det nødvendigt at henvise Varer, der skal oplægges paa Frilager i Frihavnen, til de offentlige Lagerpladser. Toldvæsenet har kategorisk erklæret, at det vil være ude af Stand til at føre den fornødne Kontrol, saafremt man ændrer Lovforslaget i den Retning, som det ærede Medlem antydede.

Alt i alt maa jeg anbefale Lovforslaget, saaledes som det foreligger formet efter Forhandlingerne i det andet høje Ting. Jeg tror, at Forslaget er saaledes, at man fra alle Sider kan være tjent med at arbejde under det. Og een fælles Interesse skulde jeg dog tro, vi har her i Landet: at drage Omsorg for, at vort Lands Økonomi ikke kommer ud for saadanne Rystelser, og at vi ikke paa Grund af Strid om, hvilke Bestemmelser vi skal haandhæve for at holde Tingene paa rette Plads, kommer i saadanne Vanskeligheder, at vi ikke har Hold paa Tingene. Som